

അന്ത്യദിനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന, സൽകർമം പ്രവർത്തിക്കുന്ന, യഹൂദ ക്രൈസ്തവ സാബിഉകൾ

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്: ഡോ: മുഹമ്മദ് ഇബ്നു സൈലജു ഹിന്ദി

അവലംബ ഗ്രന്ഥം:

ആശയ വിവർത്തനം: അബൂഅമീൻ

അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ مَن ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

“വിശ്വസിച്ചവരോ യഹൂദിയായവരോ ക്രൈസ്തവരോ സാബിഉകളോ ആരാകട്ടെ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും സൽകർമം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്ക് അവരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ അവർ അർഹിക്കുന്ന പ്രതിഫലമുണ്ട്. അവർക്ക് ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവർ ദുഃഖിക്കേണ്ടി വരികയുമില്ല.” (അൽബഖറ: 62)

ഈ ആയത്തിനെക്കുറിച്ച് പലർക്കും ഗൗരവമുള്ള സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മിക്ക തഫ്സീറുകളിലും ഒരു ചെറിയ പിഴവെങ്കിലും സംഭവിക്കാതെ ഇത് വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ ആയത്ത് സർവമതസത്യവാദത്തിനു പോലും തെളിവായി ചില ആധുനികർ ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ടെന്നത് വേദകരമാണ്. മറ്റു ചിലർ ശഹാദത്ത് കലിമ ചൊല്ലാത്തവരും സത്യവിശ്വാസവും കേവലമായ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അവരും മോക്ഷത്തിലെത്തുമെന്ന തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനം പറയാറുണ്ട്.

എന്നാൽ നബി(ﷺ)യുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ജൂതക്രൈസ്തവരിലേയും സാബിഉകളിലേയും വിശ്വാസികളും സൽകർമികളും അക്കാലത്തെ മുശ്റിക്കുകളെപ്പോലെ തന്നെയാണോ എന്ന സംശയത്തിനു മറുപടിയാണ് ഈ ആയത്തിലുള്ളത്. മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ കാലത്തെ സത്യവിശ്വാസികളെപ്പോലെത്തന്നെ അവരും ഭയപ്പെടേണ്ടാത്തവരും ദുഃഖിക്കേണ്ടാത്തവരുമാണെന്ന സുവാർത്തയാണ് യഥാർത്തിൽ ഈ ആയത്തിലുള്ളത്, അല്ലാതെ മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)ക്ക് ശേഷവും ഏതെങ്കിലും ജൂതനോ ക്രൈസ്തവനോ അതേ മതത്തിലായിരിക്കെ സൗഭാഗ്യവാനായി പരിഗണിക്കപ്പെടും എന്ന് കരുതേണ്ടതില്ല.

ഈ ആയത്തിലെ ചർച്ച പ്രധാനമായും മൂന്നു കാര്യങ്ങളിലാണ്.

ഒന്നാമത്തെ പ്രശ്നം: ഈ ആയത്തിലെ (الذین آمنوا) വിശ്വസിച്ചവർ ആരാണു്?

മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ സമുദായത്തിലെ സത്യവിശ്വാസികൾ എന്ന വിശദീകരണമാണ് ഇബ്നു തൈമിയ്യ(رحمته) തെരഞ്ഞെടുത്തത്. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘ഇവിടെ സത്യവിശ്വാസികൾ എന്നതു കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ കൂർആനിന്റെ നിയമസംഹിത അംഗീകരിക്കുന്നവർ എന്നാണ്’. അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറയുന്നു: ‘ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ സമുദായമാണ്’.

ഈസാ നബി(ﷺ)യിലും തൗറാത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന, കൃസ്ത്യാനികളോ ജൂതന്മാരോ അല്ലാത്തവർ എന്ന മറ്റൊരഭിപ്രായം ഈ വിഷയത്തിലുണ്ട്. ഈസാ(ﷺ) നിയോഗിതനാകുന്നതു വരെ മൂസാനബി(ﷺ)യുടെ ശരീഅത്ത് പിന്തുടരുകയും, മുഹമ്മദ്(ﷺ) നിയോഗിതനാകുന്നതു വരെ ഈസാ(ﷺ)യെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തവർ എന്ന മറ്റൊരു അഭിപ്രായവും ഈ വിഷയത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഹബീബുബ്ബനുനജ്ജാർ, കൂസ്സുബ്ബനു സാഇദ്, സൈദ് ബ്നു അംദ്, വറകാത്തു ബ്ബനു നൗഫൽ തുടങ്ങിയവരെപ്പോലെ മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) പ്രവാചകനാകുന്നതിനു മുമ്പ് സത്യം അന്വേഷിക്കുകയും സ്വന്തം ജനതയുടെ പിഴച്ച വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവർ എന്നാണ് വേറൊരു അഭിപ്രായം. നാവു കൊണ്ടു മാത്രം വിശ്വസിക്കുകയും എന്നാൽ ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത കപടവിശ്വാസികൾ എന്നാണ് മറ്റൊരു വീക്ഷണം.

ഇതെല്ലാം ഉദ്ധരിച്ചതിനു ശേഷം ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ(رحمته) ഈ വാദങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഈ വാദം പൂർവികന്മാരും പറയാത്ത പുത്തനാശയമാണ്. സ്വഹാബികളോ താബിഉകളോ ഇങ്ങനെയൊരു വിശദീകരണം പറഞ്ഞിട്ടില്ല’.

മദീനയിലേക്കു വരികയും ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ അല്ലാഹുവെ മാത്രം ആരാധിച്ചിരുന്ന സൽമാനുൽ ഫാരിസി(رضي الله عنه)വിന്റേയും കൂട്ടാളികളുടേയും വിഷയത്തിലാണ് ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ചതെന്ന ഇബ്നു അബീ ഹാത്തിം(رحمته), ഇബ്നുൽ മുൻദിർ(رحمته), തബ്രി(رحمته) എന്നിവരുടേതായി സ്വഹീഹായ സനദുകളോടെ തഹ്സീറുകളിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഇതിനെതിരായി വന്നതെല്ലാം ദുർബലമാണ്. മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) നിയോഗിതനാകുന്നതിനു മുമ്പ് ഈസാ നബി(ﷺ)യുടെ ശരീഅത്തിൽ മാറ്റം വരുത്താതെ വിശ്വസിച്ചവർ കൃസ്ത്യാനികൾ തന്നെയാണ് എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രശംസ അവർ നേടിയിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം. അതേ പോലെ ഈസാ(ﷺ) നിനിയോഗിതനാകുന്നതിനു മുമ്പ് ഈസാ നബി(ﷺ)യുടെ ശരീഅത്തിൽ മാറ്റം വരുത്താതെ വിശ്വസിച്ചവർ ജൂതന്മാർ തന്നെയാണ്. അവരും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രശംസ നേടിയിട്ടുണ്ട്. ഹബീബുബ്ബനുനജ്ജാറിനെപ്പോലെയുള്ള സത്യമതാന്വേഷകർ ക്രിസ്തു മതത്തിൽത്തന്നെ ആയിരുന്നു. പുരോഹിതനായ ബുഹൈറയുടേയും മറ്റുള്ളവരുടേയും സ്ഥിതിയും അതു തന്നെ. മുൻകഴിഞ്ഞ എല്ലാ നബിമാരും അവരുടെ സമുദായങ്ങളും മുഹമ്മദ്

നബി(ﷺ)യിൽ വിശ്വസിച്ചവരാണ്. അത് ഈ ചെറിയ സംഘത്തിന്റെ മാത്രം സവിശേഷതയല്ല.

അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഈ വിഷയത്തിൽ മുൻഗണന ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ്.

അതായത് ക്വർആൻ പ്രയോഗിച്ച (ءَامِنُوا بِالَّذِينَ) എന്ന വാക്യം ഈ സമുദായത്തിലെ സത്യവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സലഫുകളിലേക്ക് ചേർക്കപ്പെട്ട ഉറപ്പു വരുത്തിയ റിപ്പോർട്ടുകളേയും സാഹചര്യങ്ങളേയും പരിഗണിച്ച ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം(رحمته) മറ്റ് അഭിപ്രായങ്ങളെ വെല്ലുവിളിച്ചത്. ക്വർആനിന്റെ പ്രയോഗശൈലിയും ഇതിന് അദ്ദേഹം കാരണമായെടുത്തു. ക്വർആനിൽ മിക്കയിടത്തും വന്നത് അങ്ങനെയെന്നാണ്. ബുദ്ധിയോടു യോജിച്ചു വരുന്നതും അതു തന്നെ.

രണ്ടാമത്തെ പ്രശ്നം: ഈ ആയത്തിലെ സാബിളുകൾ ആരാണ്?

ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം(رحمته) തെരഞ്ഞെടുത്ത അഭിപ്രായം സാബിളുകൾ എന്നാൽ ഹനീഫിയ്യത്ത് (നേർവഴി) സ്വീകരിച്ചവർ എന്നുള്ളതാണ്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: സാബിളുൻ എന്നാൽ ഹുനഫാഅ് (നേർവഴിയിലുള്ളവർ) ആണ്. ഇബ്റാഹീം(عليه السلام)നേയും ഇസ്മായീൽ(عليه السلام)നേയും ഇസ്ഹാക്(عليه السلام)നേയും ദീനിൽ അതിനു മാറ്റം വരുത്തപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് അത് സ്വീകരിച്ചവരാണ് ഹുനഫാഅ് ആയ സാബിളുകൾ എന്നതു കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. സാബിളുകളെക്കുറിച്ച് നീണ്ട പഠനത്തിനു ശേഷമാണ് ഇബ്നു തൈമിയ്യ(رحمته) ഈ അഭിപ്രായം അവതരിപ്പിച്ചത്. അവരുടെ ഇനങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും സംബന്ധിച്ച അപൂർവമായ അഭിപ്രായങ്ങളും ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം ഈ ആയത്തിലെ ഈ പരാമർശം വിശദീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്.

സാബിളുകൾ രണ്ടു തരമാണെന്നാണ് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിയത്.

- 1. ഏകദൈവാരാധകരും ഹുനഫാഇം (നേർമാർഗം സ്വീകരിച്ചവർ) ആയ സാബിളുകൾ
- 2. ബഹുദൈവാരാധകരായ സാബിളുകൾ

അവരിലെ ഹുനഫാഅ് ജൂതർക്കും ക്രൈസ്തവർക്കും മുന്യുണ്ടായിരുന്നവരാണ്. ഹുനഫാഇന്റെ ഇമാമായ ഇബ്റാഹീം(عليه السلام)ന്റെ മില്ലത്താണ് (ഹനീഫിയ്യത്ത്) അവർ പിന്തുടർന്നു പോന്നത്. അവർ പിൻകാലത്ത് ബഹുദൈവവിശ്വാസം പുത്തനായി സ്വീകരിക്കുകയും ബഹുദൈവാരാധകരായി മാറുകയുമാണുണ്ടായതെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ബഹുദൈവാരാധകരായ സാബിളുകളിൽ നിന്നാണ് ബഹുദൈവാരാധകരായ ഫൽസഫക്കാർ ഉണ്ടായത്.

എന്നാൽ ആദ്യകാലത്തെ ഫൽസഫക്കാർ ഏകദൈവാരാധകരും ബഹുദൈവത്വം സ്വീകരിക്കാത്തവരുമായിരുന്നു. അവർ അല്ലാഹുവാണ് പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന് ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുകയും ശരീരങ്ങൾക്ക് പുനരുത്ഥാനമുണ്ടെന്ന് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവരാണ് പൂർവികരും ഹുനഫാഇം ആയ സാബിളുകൾ.

സാബിളുകളിൽ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ഒരു കൂട്ടരുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ് ഹൈലാനത്തുൽ ഹർറാൻ എന്ന

സുവിശേഷക മുഖേന ക്രിസ്ത്യാനികളായ, ഹൈലാനത്തുൽ ഹർറാനിയത്തിൽ ഫുൻദുകാനിയ എന്ന വിഭാഗം. കോൺസ്റ്റന്റൈനിയൻ പിതാവായിരുന്ന റോമൻ ചക്രവർത്തി അവരെ പ്രേമിക്കുകയും വിവാഹം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അവരിലാണ് കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ജനിച്ചത്. തന്റെ മകൻ കോൺസ്റ്റന്റൈനിയനും അവർ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിലാണ് വളർത്തിയത്. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ സ്ഥാപിച്ച അദ്ദേഹമാണ് ക്രൈസ്തവ മതം ആദ്യം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്താണ് അവരുടെ മതങ്ങളിൽ പുതുതായി ക്രിസ്തുമതം കൂടി സ്ഥാനം പിടിച്ചത്.

ജൂതക്രൈസ്തവർ തിരുത്തുകയും തേച്ചുമായ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് ഇൻജീലിന്റേയും തൗറാത്തിന്റേയും ശരീഅത്തിനെ (മതനിയമങ്ങളെ) പിന്തുടർന്നവരാണ് ഹുനഫാൽ ആയ സാബിളുകൾ എന്നും ഇബ്നു തൈമിയ്യ(റഹ്മ) വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ച ഹർറാനി സാബിളുകളെ സംബന്ധിച്ച് ഇബ്നു തൈമിയ്യ(റഹ്മ) പറഞ്ഞത് അങ്ങനെയാണ്. അവർ നക്ഷത്രങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്ന ബഹുദൈവാരാധകരാണെന്നും അവർ അറുത്തത് ഭക്ഷിക്കാനോ അവരുടെ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കാനോ പാടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവർ നബിമാരിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് ഫൽസഫക്കാർക്ക് നബിമാരിലുള്ളതു പോലുള്ള ഒരു വിശ്വാസം മാത്രമാണ്. അവരുടെ അടിസ്ഥാനമനുസരിച്ച് അവർക്ക് ബാബ എന്നു പറയുന്ന ഒരു നബിയാണുണ്ടാവുക. ധാരാളം ഭാവിപ്രവചനങ്ങൾ നടത്തുന്ന ഒരു ഏടും അയാളുടെ കൂടെയുണ്ടാകും. ഭാവി അറിയിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഒരു റൂഹാനിയത്തായ സയ്യിദത്തും ആ പ്രവാചകനൊപ്പമുണ്ടെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം.

സാബിളുകളെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇബ്നു മുനബ്ബഹ്(റഹ്മ) പറഞ്ഞു: “അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായ കർമ്മങ്ങളുടെ നിയമങ്ങൾ ലഭിക്കാത്തവരും സത്യനിഷേധം പറയാത്തവരും അഷ്ടാഹുവിന്റെ ഏകത്വം അംഗീകരിച്ചവരുമാണവർ”. പൂർവസമുദായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഏറ്റവും നല്ല അറിവുള്ളയാളാണ് ഇബ്നു മുനബ്ബഹ്(റഹ്മ) എന്ന് ഇബ്നു തൈമിയ്യ(റഹ്മ) ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇമാം മുജാഹിദ്(റഹ്മ) പറഞ്ഞു: “അവർ പ്രത്യേകിച്ച് മതാചാരങ്ങളൊന്നും സ്വീകരിക്കാത്ത ജൂതരിലും ക്രൈസ്തവരിലും മജൂസികളിലും പെട്ട ഒരു വിഭാഗമാണ്”. അതായത് ഏതെങ്കിലും ഒരു നബിയിൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ച മതനിയമങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത വിഭാഗമാണ് അവർ എന്നാണ് മുജാഹിദ്(റഹ്മ) ഉദ്ദേശിച്ചതെന്നും അല്ലാതെ അവർ സത്യനിഷേധികളല്ലെന്നും അവരിൽ ഒരു കൂട്ടരെ അല്ലാഹു പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇബ്നു തൈമിയ്യ(റഹ്മ) വ്യക്തമാക്കുന്നു. അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു സൈദ്(റഹ്മ) പറഞ്ഞു: “അവർ പറഞ്ഞവരാണ്. എന്നാൽ അവർക്ക് നബിയോ കിത്താബോ ഒന്നുമില്ല”.

അതായത് പ്രത്യേക മതമില്ലാത്ത, ജൂതരിലും ക്രൈസ്തവരിലും മജൂസികളിലും പെട്ട ഒരു വിഭാഗമാണ് സാബിളുകൾ. ഇവരെക്കുറിച്ച് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട വിവിധ വീക്ഷണങ്ങൾ ഇപ്രകാരമാണ്:

1. അവർ പ്രത്യേക കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളോ നബിയോ വേദഗ്രന്ഥമോ ഇല്ലാത്തവരും ഏകദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരുമാണ്.
2. അവർ മലക്കുകളെ ആരാധിക്കുകയും കിബ്ലയുടെ നേരെ ആരാധന നിർവഹിക്കുകയും സബൂർ വായിക്കുകയും ചെയ്തവരായിരുന്നു. ഇത് ക്വത്താദ(റഹ്മ), ഹസൻ(റഹ്മ) എന്നിവരിലേക്കാണ് ചേർക്കപ്പെട്ടത്.

3. അവർ വേദക്കാരിലെ ഒരു വിഭാഗമായിരുന്നു. ഉമർ(ﷺ), ഇബ്നു അബ്ബാസ്(ﷺ), സുദ്ദി(ﷺ), ദഹ്ഹാക്(ﷺ), റബീഉബ്നു അനസ്(ﷺ), ജാബിർ ബ്നു സൈദ്(ﷺ), അബൂൽ ആലിയ(ﷺ), ഇസ്ഹാകുബ്നു റാഹവൈഹി(ﷺ) എന്നിവരിലേക്കാണ് ഇത് ചേർക്കപ്പെടുന്നത്.

4. അവർ കൃസ്ത്യാനികളിലെ മൃദുഭാഷികളും തലമുണ്ഡനം ചെയ്ത സഞ്ചാരികളുമായിരുന്ന ഒരു വിഭാഗമാണ്. ഇബ്നുഅബ്ബാസ്(ﷺ)വിൽ നിന്നാണ് ഇത് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടത്.

5. അവർ നക്ഷത്രത്തെ ആരാധിച്ചവരായിരുന്നു.

താൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത വീക്ഷണത്തോട് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വിലങ്ങു നിൽക്കുന്ന ഈ വീക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചെല്ലാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ(ﷺ) സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സാബിളുകൾ അഹ്ലുകിത്താബിൽപ്പെട്ട സബൂർ പാരായണം ചെയ്യുന്ന ഒരു വിഭാഗമാണെന്നു പറഞ്ഞവരും അവർ ക്രിസ്തുമത വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാനുദ്ദേശിച്ച അവരിലെ ഒരു വിഭാഗമാണെന്നു പറഞ്ഞവരും സലഫുകളിൽ ഉണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. കാരണം അവരിൽ ചിലർ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുണ്ട്.

അവർ മലക്കുകളെ ആരാധിച്ചിരുന്നുവെന്ന വാദവും ശരിയാണ്. അതും അവരിൽപ്പെട്ട ഒരു വിഭാഗം മാത്രമാണ്. ഹുനഫാഅ് ആയ സാബിളുകളിൽപ്പെട്ടവരല്ല, മറിച്ച് ബഹുദൈവാരാധകരായ സാബിളുകളിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു അവർ.

സാബിളുകൾ ഇറാക്കിനോടു ബന്ധമുള്ള ഒരു ജനതയാണെന്നും അവർ എല്ലാ നബിമാരിലും വിശ്വസിക്കുകയും അഞ്ചു നേരം നമസ്കരിക്കുകയും എല്ലാ വർഷവും മുപ്പതു ദിവസം നോമ്പെടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞവരുണ്ട്. ഇവിടെ ഇസ്ലാമിലേക്കു കടന്നു വന്ന സാബിളുകളെയാണ് അവർ ഉദ്ദേശിച്ചത്.

അവർ ഹർറാൻ എന്ന പ്രദേശത്ത് ജീവിച്ചിരുന്നവരും നക്ഷത്രങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്നവരുമായിരുന്നു എന്നാണ് അവർ പറഞ്ഞത്.

ഈ ആയത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടത് പ്രശംസിക്കപ്പെട്ട സാബിളുകൾ ആണെന്ന് ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികളല്ലാത്തവർക്ക് അത് യോജിക്കുകയില്ലല്ലോ. മാത്രവുമല്ല, ഈ അഭിപ്രായം സലഫുകളിൽ നിന്ന് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടതിന് എതിരാവുന്നില്ല താനും. മറിച്ച് ചരിത്രം നന്നായി അറിയുന്ന പ്രശസ്തരുടേയും മുജാഹിദ്(ﷺ), അതാഅ്(ﷺ) തുടങ്ങി മുഹമ്മദിന്റേതുമായ ഇമാമുകളായ പ്രമുഖരുടേയും വാക്കാണ്.

മൂന്നാമത്തെ പ്രശ്നം: ഈ ആയത്തിന്റെ മൊത്തം വിവക്ഷ

അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ നിയോഗമനത്തിനു മുമ്പുള്ള എല്ലാ ഉമ്മത്തിലേയും സത്യവിശ്വാസികളായ പൊതുജനങ്ങളാണ് ഈ ആയത്തിലെ മൊത്തം ഉദ്ദേശ്യം.

ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം(رحمته) ഈ അഭിപ്രായം തന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ധാരാളം സ്ഥലങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹമെഴുതി: ജൂതരിൽ നിന്നും ക്രൈസ്തവരിൽ നിന്നും സാബിളുകളിൽ നിന്നും മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ നിയോഗമനത്തിനു ശേഷമുള്ള സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും സത്യമതം മുറുകെപ്പിടിച്ചവരിൽപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞു പോയവരെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു(ﷻ) ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. അതായത് അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസവും സൽകമങ്ങളും ഒത്തു ചേർന്നവരും കൽപിക്കപ്പെട്ടത് നിർവഹിക്കുകയും വിലക്കപ്പെട്ടത് വിരോധിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെയരികിൽ പ്രതിഫലമുണ്ടെന്നും ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുമെന്നും അതിനാൽ അവർ ഭയപ്പെടുകയോ ദുഃഖിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നതുമാണ് തുടർന്നു പറയുന്നത്.

ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനുള്ള ശൈഖുൽ ഇസ്ലാമി(رحمته)ന്റെ തെളിവുകൾ സംക്ഷിപ്തമായി ഇങ്ങനെ വിവരിക്കാം.

1. ആയത്തിൽ വന്ന പദപ്രയോഗം, ഈ ആയത്ത് അറിയിക്കുന്നത് നബി(ﷺ)യുടെ നിയോഗമനത്തിനു മുമ്പ് അതിൽ പറഞ്ഞ വിശേഷണങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചവരെയാണ്.
2. ഒരു വൈരുദ്ധ്യവുമില്ലാതെ തന്നെ ഈ അഭിപ്രായമാണ് ആയത്തിന്റെ ആശയത്തോടു യോജിക്കുന്നത്.
3. ആയത്തിന്റെ സന്ദർഭം, ഈ ആയത്തിനു മുമ്പും ശേഷവുമുള്ള കാര്യങ്ങളോടു യോജിച്ചു വരുന്നത് ഈ വ്യാഖ്യാനമാണ്. അഹ്ലുക്വിത്താബിൽ നിന്ന് പാപം ചെയ്തവരുടെ പാപങ്ങളാണ് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു:

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
 بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّيْنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

“അവരുടെ മേൽ നിന്ദ്യതയും പതിവവും അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെടുകയും, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിന് പാത്രമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും, പ്രവാചകന്മാരെ അന്യായമായി കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് സംഭവിച്ചത്. അവർ ധിക്കാരം കാണിക്കുകയും, അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായാണ് സംഭവിച്ചത്.” (അൽബഖറ: 61)

അത്തരക്കാരെ (പാപം ചെയ്തവരെ) ഗുരുതരമായി ആക്ഷേപിക്കുകയും എന്നാൽ അവർക്കിടയിലെ പ്രശംസയർഹിക്കുന്നവരെ വേർതിരിച്ചു കാണിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങനെ അവരിൽ ആക്ഷേപാർഹരും പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടവരും ഉണ്ടെന്നാണ് ഈ ആയത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

4. ഈ അഭിപ്രായമാണ് സലഫുകൾക്കിടയിൽ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായത്.
5. അവതരണകാരണം, അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിച്ചിരുന്ന മുൻകഴിഞ്ഞവരെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയാണ്. അതിനാൽ അവരെ ഈ

ആയത്തിന്റെ പരിധിയിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയില്ല. ഈ ആയത്തിന്റെ അവതരണ ഹേതു തെളിയിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ടുകൾ നോക്കാം: മുജാഹിദ്(ﷺ)വിൽ നിന്ന് അബൂഹാത്തിം നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: സൽമാൻ(رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിലകൊള്ളുന്ന ദീനിന്റെ ആളുകളുടെ അവസ്ഥ ഞാൻ ചോദിച്ചു. എന്നിട്ട് അവരുടെ നമസ്കാരത്തിന്റേയും ആരാധനയുടേയും കാര്യം പറഞ്ഞു. അപ്പോഴാണ് പ്രസ്തുത ആയത്തിറങ്ങിയത്.

ഈ ഹദീഥിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം(ﷺ) തന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിനു തെളിവെടുത്തത്. മറ്റു രിവായത്തുകളെ പല കാരണങ്ങളാൽ അദ്ദേഹം തിരസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇയാദുബ്നു ഹമ്മാറിൽ നിന്ന് മുസ്ലിം(ﷺ) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത മറ്റൊരു ഹദീഥ് കാണുക: നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു: “നിശ്ചയം, അല്ലാഹു ഭൂമിയിലുള്ളവരിലേക്കു നോക്കി. എന്നിട്ട് അവരിലെ വേദക്കാരിൽ നിന്ന് അവശേഷിച്ചവരല്ലാത്ത അറബികളോടും അനറബികളോടും കോപിച്ചു.”

നബി(ﷺ) നിയോഗിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിന്നു വിധേയരാവാത്ത ചില വേദക്കാരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിന് ഇത് തെളിവാണ്.

രണ്ടാമതായി, നബി(ﷺ) തനിക്കറിവില്ലാത്ത കാര്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകാറില്ല. അവർ നരകത്തിലാണെന്ന് പ്രവാചകൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. പിന്നെങ്ങനെ ആ ഉത്തരം നൽകും?

മൂന്നാമതായി, ഫത്തറത്തിന്റെ (വഹ്യ് ഇല്ലാത്ത ഇടവേള) അവസ്ഥയിൽ മരണമടഞ്ഞ സൈദുബ്നു അംറിനെപ്പോലെയുള്ളവരെ നബി(ﷺ) പ്രശംസിച്ചതായി സ്ഥിരപ്പെട്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. മാറ്റം വരുത്തപ്പെടുകയോ ദുർബലപ്പെടുത്തപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ദീനിലായിരിക്കാനിടയുള്ളവരെ നരകത്തിലാണെന്ന് അദ്ദേഹം എങ്ങനെ പറയും?

6. ആയത്തിലെ പദങ്ങൾ എല്ലാവരെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പൊതുവായ പ്രയോഗമാണെന്നതാണ് അത് തെളിവെടുക്കാനുള്ള മറ്റൊരു ന്യായം. الَّذِينَ പോലുള്ള ചില മൗസൂലാത്തുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് പൊതുവായ സൂചനകൾക്കു വേണ്ടിയാണ്.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّبِيَّيْنَ

“വിശ്വസിച്ചവരോ ജൂതരോ ക്രൈസ്തവരോ സാബിളുകളോ ആരാകട്ടെ...” ഈ ആയത്തിലെ പദത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളിലും ജൂതരിലും ക്രിസ്ത്യാനികളിലും സാബിളുകളിലും പെട്ട എല്ലാവരും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നർത്ഥം. ഈ വാചകത്തിൽ നാലു വിഭാഗത്തിലും പെട്ട വിശ്വാസികളും സൽക്കർമികളും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവരെക്കുറിച്ച് പൊതുവായ ഈ അറിയിക്കൽ അവർ ഭാഗ്യവാന്മാരിൽ പെടുമെന്ന് കാണിക്കുന്നു. മജൂസികളേയും മുശ്രിക്കുകളേയും പോലെ കാഫിറുകളല്ല അവരെല്ലാവരും എന്നർത്ഥം.

7. ഭാഗ്യമുണ്ടെന്ന വാഗ്ദാനം ഇവിടെ റസൂലിൽ വിശ്വസിച്ചവരിലേക്ക് മാത്രം ചേർത്തു കൊണ്ട് വന്നതല്ല. കാരണം പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരും അതിൽ ഉൾപ്പെടും. മറ്റൊരു കാരണം ഈ ആയത്ത് മൊത്തമായി ലക്ഷ്യം വെക്കുന്നത് മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ നിയോഗമനത്തിനു മുമ്പുള്ളവരേയാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ സൗഭാഗ്യം

സംബന്ധിച്ച ഈ വാഗ്ദാനം എല്ലാവരെയും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ളതാണ്, അതായത് അല്ലാഹുവിലും അന്തിമനാളിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരും സൽകർമം ചെയ്യുന്നവരുമായ ഓരോരുത്തരും അതുൾക്കൊള്ളുന്നു.

8. അവരല്ലാത്തവരെ ഒഴിവാക്കിയാണ് ഈ ആയത്ത് അവരെ പ്രത്യേകമാക്കിയത്. തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും ദുർബലപ്പെടുകയോ അതിന്നു മാറ്റം വരുത്തപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നതിന്നു മുമ്പ് അവയുടെ നിയമങ്ങൾ പിന്തുടർന്ന മുൻകാലക്കാർ തീർച്ചയായും സൗഭാഗ്യവാന്മാരിൽ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഈ ആയത്ത് അവർക്ക് ബാധകമാണ്. അവരെ അതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുമാണ്.

9. ജൂതരും ക്രൈസ്തവരും എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും ദുർബലപ്പെടുകയോ അതിന്നു മാറ്റം വരുത്തപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നതിന്നു മുമ്പും ശേഷവുമുള്ള എല്ലാ വേദക്കാരും ഉൾപ്പെടും. അവരിലെ നിഷേധികൾ മാത്രമല്ല അതിൽ ഉൾപ്പെടുക. അവരിൽ ഇസ്റാഹൂലുരോ അഹ്ലു കിത്താബോ ആയതോടൊപ്പം തന്നെ മുസ്ലിംകളും സത്യവിശ്വാസികളുമായ ഒരു വിഭാഗം മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)ക്കു മുമ്പുള്ളവരിൽ ഉണ്ട്. കൂർആനിൽ പല സ്ഥലത്തും അത് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കൂർആൻ ജൂത ക്രൈസ്തവരെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതും കാണാം. ഉദാ:

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“ഇബ്രാഹീം യഹൂദനോ ക്രിസ്ത്യനോ ആയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ശുദ്ധമനസ്ഥിതിക്കാരനും (അല്ലാഹുവിന്) കീഴ്പെട്ടവനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ബഹുദൈവാരാധകരിൽ പെട്ടവനായിരുന്നില്ല.” (ആലുഇംറാൻ: 67)

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“നിങ്ങൾ യഹൂദരോ ക്രൈസ്തവരോ ആയാലേ നേർവഴിയിലാകൂ എന്നാണവർ പറയുന്നത്. എന്നാൽ നീ പറയുക: അതല്ല വക്രതയില്ലാത്ത ശുദ്ധമനസ്കനായിരുന്ന ഇബ്രാഹീമിന്റെ മാർഗമാണ് (പിൻപറ്റേണ്ടത്). അദ്ദേഹം ബഹുദൈവാരാധകരിൽ പെട്ടവനായിരുന്നില്ല.” (അൽ ബഖറ: 135)

ദുർബലപ്പെടുത്തപ്പെട്ട മതനിയമങ്ങളിൽ നിന്ന് ജൂതക്രൈസ്തവർ വീണ്ടും അംഗീകരിച്ച് പ്രത്യേകമാക്കിയത് പിന്തുടരാൻ കൽപിക്കുന്നവരെ മാത്രമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അതായത് വിശ്വാസത്തിലും ആചാരത്തിലും വ്യതിയാനം വന്നവരെയും മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) നിയുക്തനായതിനു ശേഷവും ദുർബലപ്പെടുത്തപ്പെട്ട നിയമങ്ങളെ പിന്തുടരുന്നവരേയാണ് ഇവിടെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. തങ്ങൾക്കു മുമ്പേ വന്നുപോയ ഇബ്രാഹിം(ؑ) ജൂതനോ കൃസ്ത്യാനിയോ ആണെന്ന് വാദിച്ചവരെയും മതങ്ങളിൽ കൃത്രിമം കാണിച്ച് വ്യതിയാനം സൃഷ്ടിച്ചവരേയുമാണ് ഇവിടെ ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

10. ആയത്തിന്റെ പാശ്ചാത്തലത്തിന്റെ തേട്ടം തന്നെ മുൻകഴിഞ്ഞ സമൂഹങ്ങളിലെ സത്യദീൻ മുറുകെപ്പിടിച്ചവരെ പ്രശംസിക്കലാണ്. അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി സത്യം മുറുകെപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗമെങ്കിലുമില്ലാതെ ഈ ഭൂമുഖത്ത് ഒരു കാലഘട്ടവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

11. കുർആനിലെ മറ്റു ചില ആയത്തുകളും ഈ ആശയത്തെ ശരിവെക്കുന്നു. ചില ആയത്തുകൾ കാണുക:

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ
 مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ

“തൗറാത്തും, ഇൻജീലും, അവർക്ക് അവരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട സന്ദേശങ്ങളും അവർ നേരാംവണ്ണം നിലനിർത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ മുകൾഭാഗത്ത് നിന്നും, കാലുകൾക്ക് ചുവട്ടിൽ നിന്നും അവർക്ക് ആഹാരം ലഭിക്കുമായിരുന്നു. അവരിൽ തന്നെ മിതത്വം പാലിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധികം പേരുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ വളരെ ചീത്ത തന്നെ.” (മാഇദ: 66)

لَيْسُوا سَوَاءً ۗ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَّبِعُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءِآنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ .
 يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي
 الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ

“അവരെല്ലാം ഒരുപോലെല്ല. നേർമാർഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു സമൂഹവും വേദക്കാരിലുണ്ട്. രാത്രി സമയങ്ങളിൽ സൂജൂദിൽ (അഥവാ നമസ്കാരത്തിൽ) ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്യുന്നു. അവർ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും, സദാചാരം കൽപിക്കുകയും. ദുരാചാരത്തിൽ നിന്ന് വിലക്കുകയും, നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ അത്യുത്സാഹം കാണിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർ സജ്ജനങ്ങളിൽ പെട്ടവരാകുന്നു.” (ആലൂഇംറാൻ: 113, 114)

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

“മൂസായുടെ ജനതയിൽ തന്നെ സത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാർഗദർശനം ചെയ്യുകയും അതനുസരിച്ച് തന്നെ നീതി പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമൂഹമുണ്ട്.” (അഅ്റാഫ്: 159)

അൽബഖറ: 62-ാം ആയത്തിലെ പരാമർശം ജൂതന്മാരിൽ നിന്നും മറ്റുമുള്ള വിശ്വാസികളേയും സത്യവിശ്വാസികളേയും ഒരുപോലെ പരിഗണിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാണെന്ന അഭിപ്രായത്തിന് ഇബ്നു തൈമിയ്യ(رحمته الله) നൽകുന്ന മറുപടി ഇപ്രകാരമാണ്.

1. ആ പരിഗണന ദുർബലമാണ്, ആ ആയത്ത് പൊതുവാണെങ്കിലും പ്രത്യേകമാക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും. മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യെ അംഗീകരിക്കാത്തവർക്കും പ്രശംസ ലഭിക്കുകയാണ് അപ്പോൾ സംഭവിക്കുക. ആ വാദം അതുകൊണ്ടു തന്നെ ദുർബലമാണ്. മാത്രവുമല്ല, ഈ ആയത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും

വിശ്വസിക്കുകയും സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ (من آمن بالله واليوم الآخر) എന്നാണ് അവരെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതോടെ ആ പരിഗണനയിൽ നിന്ന് അവർ (മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ജൂതന്മാർ) ഒഴിവാകുന്നു. ഇവിടെ പ്രശംസയും സൗഭാഗ്യമുണ്ടെന്ന വാർത്തയും ഈമാനുള്ളവർക്ക് ലഭിക്കുമെന്നാണ് പറയുന്നത്, അല്ലാതെ പ്രവാചകന്മാരെ തള്ളുന്നവർക്കല്ല.

2. മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്കു മാത്രമുള്ള സുവാർത്തയാണ് ഈ ആയത്തിലെങ്കിൽ മറ്റു വിഭാഗങ്ങളെ പ്രത്യേകം എടുത്തു പരാമർശിക്കുമായിരുന്നില്ല. കാരണം സത്യനിഷേധികളിൽ നിന്നോ ബഹുദൈവാരാധകരിൽ നിന്നോ നിരീശ്വരവാദികളിൽ നിന്നോ ഒരാൾ മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യിൽ വിശ്വസിച്ചാലും അയാൾ സൗഭാഗ്യവാന്മാരിൽപ്പെടുമെന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല. അക്കാര്യം കൂർആൻ അനേകസ്ഥലങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ആയത്താണ് ഇതുമെങ്കിൽ അതു പോലുള്ള പദങ്ങളാണ് വേണ്ടിയിരുന്നത്. നാലു കൂട്ടരെ മാത്രം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരുന്നില്ല.

3. മുൻകഴിഞ്ഞവർ കൂടാതെ പ്രവാചകൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ജനത മാത്രമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ, അതായത് ആ ജനതയിലെ സത്യനിഷേധികളാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ അത് സ്വീകാര്യമല്ല. കാരണം അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ വിഭാഗങ്ങളെ അല്ലാഹു പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യെ തള്ളുന്ന ഒരാളും അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടാകാൻ തരമില്ലല്ലോ. അതല്ല, ആ സത്യനിഷേധികളിൽ നിന്ന് തൗബ ചെയ്തവരെയെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതും അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. കാരണം അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) നിയുക്തനായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ച മറ്റുള്ളവരെ ഇതിൽ നിന്ന് മാറ്റി നിറുത്തേണ്ട ഒരു കാര്യവുമില്ല. അതു ശരിയല്ല താനും. കാരണം അവരാണ് പ്രശംസക്ക് ഏറ്റവും അർഹതയുള്ളവർ. അതുമല്ല, സത്യവിശ്വാസികളെ മാത്രമാണ് ഈ ആയത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചതെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരും സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരുമാണെങ്കിൽ (من آمن بالله واليوم الآخر) എന്നു പറയേണ്ട എന്താവശ്യമാണുള്ളത്?

4. സത്യനിഷേധികളിൽപ്പെട്ട എന്നത് അതിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട്, അതിനാൽ സത്യ നിഷേധികളിൽ നിന്നു വിശ്വസിച്ചവരെയെന്ന് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന വീക്ഷണം ശരിയല്ല. അങ്ങനെയൊരു ഒളിഞ്ഞിരിക്കലുണ്ടെന്ന വാദത്തിന് ഭാഷാപരമായും വ്യാകരണപരമായും യാതൊരു ന്യായവും അവർ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടില്ല. അവരിലെ നിഷേധികളേയും മൂന്നാഫിക്യുക്കളേയുമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവരിൽ അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരും സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരും ഉൾപ്പെടുകയില്ലല്ലോ. ഈ ആശയമാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ അവരിലെ തൗബ ചെയ്തവരും നിന്നിലും നിന്റെ കിത്താബിൽ വിശ്വസിച്ചവരും ഇതിൽപ്പെടുമെന്നു പറയേണ്ടി വരും. കാരണം അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ

“സത്യനിഷേധികളോട്, അവർ വിരമിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ മുൻ ചെയ്തുപോയിട്ടുള്ളത് അവർക്കു പൊറുത്തുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ് എന്ന് നീ പറയുക.” (അൻഫാൽ: 38)

5. ആയത്തിൽ രണ്ടാമതു വന്ന (من آمن) ഈമാൻ കൊണ്ട് അവർ ഈമാനിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നവരും കുഫ്റിൽ നിന്ന് തൗബ ചെയ്തവരുമാണ് എന്നാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അത് അഹ്ലുക്വിത്താബിനും മൂനാഫിക്യുകൾക്കും മാത്രം ബാധകമാവുകയില്ല. മറിച്ച് മജൂസികളും മുശ്റിക്കുകളും അതിനേക്കാൾ ഈ വിശേഷണത്തിനു യോജിച്ചവരാണ്. കാരണം അവരുടെ സത്യനിഷേധമാണ് ഏറ്റവും കടുത്തത്. അവരുടെ തൗബയും അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കും.

6. അഹ്ലു കിത്താബിൽ നിന്ന് റസൂലിനെ അംഗീകരിക്കാത്തവരെയൊണ് ഈമാൻ എന്ന പദം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് ക്വർആനിന്റെ രീതിക്ക് എതിരായതിനാൽ ദുർബലമായ ഒരഭിപ്രായം മാത്രമാണ്. മാത്രവുമല്ല, ഇസ്ലാമല്ലാത്ത മറ്റൊന്നിനെ ആരെങ്കിലും മതമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന പക്ഷം അത് അവനിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. പരലോകത്തിൽ അവൻ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനുമായിരിക്കും (3:85) എന്ന് വിശുദ്ധ ക്വർആനിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.